

SIEWCA

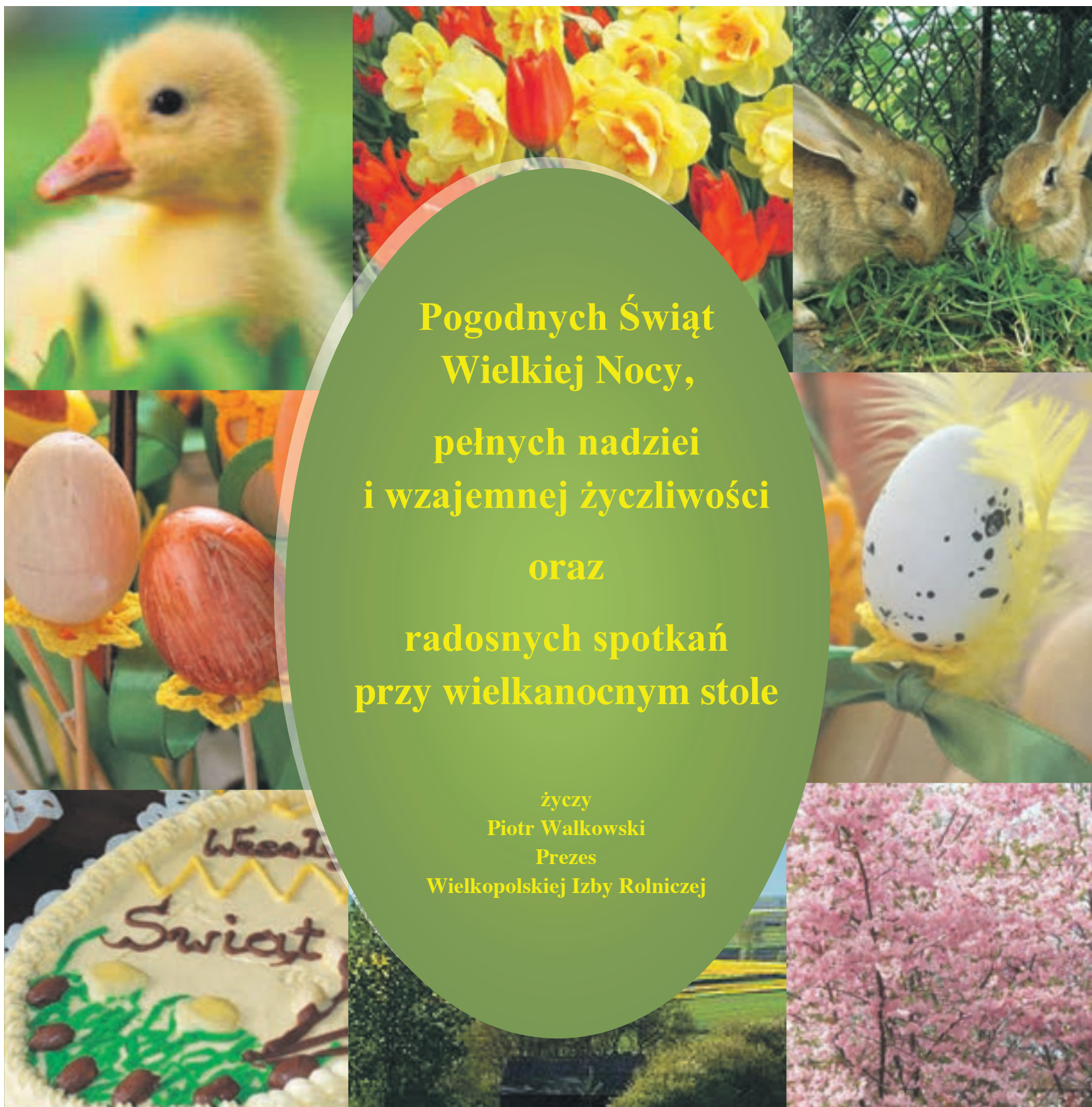
wielkopolski

nr 4 (150)
kwiecień 2017 r.

BIULETYN WIELKOPOLSKIEJ IZBY ROLNICZEJ

ISSN 1642-917

Pogodnych Świąt
Wielkiej Nocy,
pełnych nadziei
i wzajemnej życzliwości
oraz
radosnych spotkań
przy wielkanocnym stole

życzy
Piotr Walkowski
Prezes
Wielkopolskiej Izby Rolniczej

Wielkanoc

Wielkanoc to najstarsze i najbardziej uroczyste święto chrześcijańskie, obchodzone na pamiątkę zmartwychwstania Chrystusa, którego tradycja sięga II wieku n.e.

W 325 roku sobór nicejski wyznaczył termin tego święta jako ruchomy, przypadający na pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni księżyca. Oficjalnie nazywa się Niedzielą Zmartwychwstania Pańskiego albo Wielką Niedzielą.

Niedziela Palmowa – co symbolizuje?

Niedziela Palmowa w Kościele katolickim jest niezwykle ważnym wydarzeniem liturgicznym, które rozpoczyna Wielki Tydzień. Można powiedzieć, że niejako pomostem pomiędzy Wielkim Postem a Wielkanocą jest Wielki Tydzień, który rozpoczyna właśnie Niedziela Palmowa. W tym dniu Kościół wspomina wjazd Jezusa do Jerozolimy. Gałązki palmowe, którymi wtedy go witano, zastąpiono w naszej tradycji wiązkami gałązek wierzbowych ozdobionymi kwiatami. Palma symbolizuje odradzające się wiosną siły żyworodne w ludziach i w naturze. Poświęcone palmy przechowuje się przez cały rok, a podczas burzy wystawia na okno, by w ten sposób ochronić domostwo przed uderzeniem pioruna. Dawniej wierzono, że zakopane na polach palmy zagwarantują urodzaj, zaś połknięte pąki ochronią przed chorobami gardła.

Wielka Środa, czyli dawne Judaszki

W środę chrześcijanie wspominają dzień, w którym Judasz Iskariota zdradził Jezusa Chrystusa. I to właśnie wokół postaci apostoła-zdrajcy koncentrują się najważniejsze obyczaje związane z Wielką Środą. Z postacią niewiernego apostoła wiąże się

najpopularniejszy zwyczaj, tzw. Judaszki, czyli wieszanie czy też pojmowanie Judasza. Wykonywano słomianą kukłę, która symbolizowała Judasza. Kukłę zrzucano z najwyższego budynku, następnie ją bito kijami, szarpano, włóczyono po ulicach, na końcu ją palono lub topiono.

Wielki Czwartek

Pierwsze poszukiwania zajęczego gniazda i wybijanie półpościa.

Przez czterdzieści dni Wielkiego Postu zgodnie ze zwyczajem powstrzymywano się od jedzenia potraw mięsnych, które zastępowano żurem. W Wielki Czwartek bądź w Wielki Piątek, w zależności od regionu Wielkopolski, symbolicznie żegnano się z tą postną potrawą poprzez tzw. wybijanie półpościa. Zwyczaj ten polegał na rozbiciu o próg domu garnka służącego do wyrabiania żuru wypełnionego popiołem i nieczystościami. W zachodniej Wielkopolsce rozbijano garnek łopatą (wybijanie żuru), w południowej części zaś wynoszono poza obręb wsi z innymi odpadami, które następnie palono. W innych regionach chłopcy ogłaszali półpoście chodząc po wsiach z głośnymi kołatkami i krzyčąc „półpoście Mości Panie/Mości Pani”. Chłopcy rozbijali garnki z popiołem o drzwi domostw, w których mieszkaly panny. Stąd też potoczna nazwa tego dnia Dzień Garkotłuka.

W Wielki Czwartek w niektórych częściach Wielkopolski kultywuje się zwyczaj obdarowywania dzieci przez zajęca. Dzieci muszą odnaleźć zajęcze gniazdo, które wypełnione jest słodyczami. Tradycja związana z szukaniem zajęczego gniazda jest

Fot. A. Rosolek

również bardzo popularna po Śniadaniu Wielkanocnym w Wielką Niedzielę.

Wielki Piątek

Obmywanie w cichej wodzie i „boże rany”.

Zgodnie z wierzeniami kilkakrotne zanurzenie w rzece w Wielki Piątek ma zapobiec chorobom skórny. W południowej Wielkopolsce zwyczaj obmywania miał miejsce w Wielką Niedzielę o świcie, w zachodniej Wielkopolsce w Wielki Piątek. Kobiety wychodziły z domu i w milczeniu udawały się nad jezioro, tam obmywały się, następnie nabierały wody w dzbany, którą obmywały ręce pozostałym domownikom. Aby obmywanie przyniosło pożądaną skuteczną, należało przestrzegać kilku zasad. Po pierwsze, trzeba było się myć przed wschodem słońca, w wodzie płynącej z zach. na wsch. i w całkowitym milczeniu. Nie wolno było rozmawiać ani przed, ani po obmywaniu się, dlatego wodę tę nazywano cichą wodą. Woda na ciele powinna sama wyschnąć. W tym dniu szczególnie się obawiano, by złe siły

nie odebrały krowom mleka. Z tego względu w tym dniu nic do domu nie przynoszono, nie pożyczano i nie wpuszczano obcych za próg.

W niektórych regionach Wielkopolski praktykowana jest tradycja zwana boże rany, czyli smaganie różgą po nogach śpiącego. Dzieje się to na pamiątkę biczowania Jezusa. Smaganie różgami odbywało się skoro świt. Ślady po uderzaniu różgą są symbolem rodzącego się życia.

Wielka Sobota

Świąteczne potrawy i ich symbolika.

Wielka Sobota to dzień oczyszczenia, dlatego poświęcenie pokarmów, wody i ognia jest tak ważne. Niegdyś rano święcono wodę, w południe potrawy, a wieczorem ogień. Wodę przynoszono do domu z samego rana w takiej ilości, by po poświęceniu wystarczyła na cały rok do różnych domowych uroczystości. Również gospodarz wychodząc wiosną pierwszy raz w pole kropił je właśnie tą wodą. Wierzono, że uchroni to uprawy przed szkodnikami i zarazą. Woda była symbolem życia, odrodzenia ducha i ciała, zmartwychwstania i oczyszczenia. Wieczorem był czas na święcenie ognia. Młodzież przynosiła do kościoła wysuszoną wcześniej hubę, którą zapalała od ogniska przy kościele. Wysuszone huby tylko się tli, dlatego w ten sposób mogli donieść święty ogień do domu. To właśnie w Wielką Sobotę rodziny najbardziej gromadnie wyruszają do kościołów. Święcenie pokarmów ma zatem nie tylko religijny wymiar, ale również rodzinny. Wszystkie potrawy i produkty spożywcze wchodzące w skład święconki mają swoją odwieczną symbolikę:

■ jaja symbolizują nowe życie, które zrodziło się z martwej skorupy,

Fot. GOK Tarnówka

Tegoroczne Śniadanie Wielkanocne Środowisk Wiejskich odbyło się 9 kwietnia br. w Tarnówce

- chleb oznacza ciało Jezusa Chrystusa, którym podzielił się z uczniami przed śmiercią i zmartwychwstaniem,
 - baranek z ciasta, cukru, niegdyś też z masła – upostaciowienie Chrystusa – Baranka Bożego, który swą ofiarą zgładził grzechy świata,
 - sól i pieprz – wykorzystuje się je do przyprawienia potraw, które jemy podczas Wielkanocnego Śniadania. Czarny zmielony pieprz w święconce nawiązuje do gorzkich ziół, natomiast sól dodaje potrawom smaku, chroni przed zepsuciem i ma właściwości oczyszczające,
 - wędlina uchodziła za oznakę dostatku, ma zapewnić dobrobyt, zdrowie i płodność,
 - chrzan – ostry smak i zdolność wyciskania łez sprawiły, że jest symbolem gorzkiej Męki Pańskiej. Wierzono, że zapobiega nieszczęściom, dodawano go do święconki, by zapewnić pokój w życiu rodzinnym. Jest symbolem pokonania gorzkiej męki Chrystusa,
 - koszyczek ze święconymi potrawami przystrojony jest zielonymi gałązkami bukszpanu, borówek, barwinka, oznakami budzącej się wiosną przyrody.
- Pokarmy, które zaniesiemy do kościoła, mają nam zapewnić przez cały rok płodność, obfitość, zdrowie i dostatek.

Wielka Niedziela – Alleluja!

Msza Święta odprawiana o świcie w Wielką Niedzielę połączona z pro-

cesją obwieszczającą światu nowinę o zmartwychwstaniu Chrystusa nazywa się Rezurekcją. Wracając po rezurekcyjnej mszy świętej, ścigano się kto pierwszy wróci do domu. Osobie, która wygrała wróżono, że jako pierwsza ukończy żniwa. Podczas takiego powrotu nie można było oglądać się za siebie. Tradycyjnie pierwszy dzień Świąt Wielkanocnych spędzamy rodzinnie w domu, przy suto zastawionym stole, ozdobionym zielenią, barankami, pisankami, wieloma przepyszными potrawami. Po podzieleniu się jajem oraz złożeniu sobie nawzajem życzeń rozpoczynamy uctwę wielkanocną. Tego dnia jesteśmy również obdarowani prezentami, które przyniósł zajączek. Resztę dnia, jeśli pogoda nie splota psikusy, warto poświęcić na wspólne rodzinne spacerki.

W Niedzielę Wielkanocną chłopcy wspinali się na dachy budynków i wymieniali dowcipne rymowanki, kierowane do wszystkich dziewcząt we wsi, zapowiadając, co czeka je następnego dnia. Zwyczaj ten w północno-wschodniej Wielkopolsce nazywano „przywoływaną”, lub „zapowiadaniem”.

Lany Poniedziałek, czyli śmigus-dyngus

Kiedyś charakterystyczny dla wielkopolski południowej, obecnie popularny w całym regionie. Początkowo Śmigus i Dyngus były odrębnymi zwyczajami. Śmigus polegał na symbolicznym biciu witekami wierzby lub palmami po nogach i oblewaniu się zimną wodą, natomiast

Dyngus wywodził się od wiosennego zwyczaju składania wizyt u znajomych i rodziny. Zwyczaj zwany pochodem przebierańców znany jest w wielu wielkopolskich wsiach, w zależności od regionu główną postacią jest niedźwiedź bądź tzw. siwek – przebieraniec uosabiający siwego konia. W centralnej i zachodniej Wielkopolsce znane były pochody z niedźwiedziem. Towarzyszyły mu najczęściej: dziad, baba, kominiarz, koń i diabeł. W Wielkopolsce południowo-zachodniej, głównie w okolicach Wolsztyna, Chorzemina, Nowego Tomyśla, Lwówka, Babimostu i Zbąszynia, popularne były pochody z „siwkami”. Oprócz wyżej wymienionych, w Wielkopolsce w lany poniedziałek chodzą też orszaki tzw. „ziandarmów”, „muradynów” i „dynguśników”, zwanych też „dyngusiarzami” lub „dynguśnikami”. Pojawienie się pochodu ma zapewnić mieszkańcom wioski urodzaj, zdrowie i dobrobyt. W drugi dzień świąt popularne były tzw. pochody z kogutem. Młodzież chodziła od domu do domu z czerwonym, ozdobionym wózkim, w którym znajduje się drewniana figurka koguta, inaczej zwanego kurkiem lub kurasem.

Inne tradycje Wielkanocne

Zwyczaje związane z porządkami przedświątecznymi mają symboliczne znaczenie – wymiatamy z mieszkania zimę, a wraz z nią wszelkie zło i choroby. Na granicy Wielkopolski i Śląska w Wielki Czwartek palono ogień na polach. Dzieci i młodzież gromadziły używane w Wielkim Ty-

Fot. K. Strzyż

godniu do świątecznego sprzątania miotły, które następnie podpalano i z zapalonymi drapakami biegano po polach zataczając ogniste kręgi.

Zdobienie jajek – według wielu wierzeń jajko uznawane jest za źródło wszelkiego życia. Aby wzmocnić drzemiącą w jajku siłę zabarwiano je na kolor czerwony lub nanoszono odpowiednie symbole. Tradycja zdobienia jaj jest powszechna w całej Polsce. Jest wiele technik ich zdobienia, najpopularniejsze to kraszanki, czyli jajka jednobarwne oraz pisanki zdobione różnymi wzorami.

Obzędki wielkanocne w Wielkopolsce są bardzo różnorodne. Pamiętajmy o nich, gdyż stanowią część naszego dziedzictwa.

Patrycja MICHALSKA
GOK Tarnówka

Opracowanie na podstawie:

„Wielkopolski rok obrzędowy. Tradycja i zmiana”, Andrzej Brencz, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 2006.

„Biesiada polska”, Wydawnictwo KMK i A.U.H. „Ars – Pol”, Katowice 2008

Cała Wielkopolska strefą OSN

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu wydał w dniu 28 lutego 2017 r. rozporządzenie w sprawie określenia w regionie wodnym Warty wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć. W dniu 1 lutego podobne rozporządzenie wydał Dyrektor RZGW we Wrocławiu. Rozporządzenia te ustanawiają całe regiony wodne (dorzecza i zlewnie) Warty oraz Odry obszarami OSN. Należy podkreślić, że wobec treści rozporządzenia Dyrektora RZGW w Poznaniu sprzeciw zgłosiła Wielkopolska Izba Rolnicza oraz Kujawsko-Pomorska Izba Rolnicza, której część obszaru działania leży w zlewni Warty.

Fot. M. Ceglarek

Rolnicy ponoszą dodatkowe koszty związane ze stosowaniem dodatkowych procedur wymaganych na obszarach OSN

W granicach Regionu Wodnego Warty leży 90% województwa wielkopolskiego, pozostała jego część znajduje się w Regionie Wodnym

Odry. Dla obejmujących całą Wielkopolską obszarów szczególnie narażonych wkrótce zostanie przygotowany szczegółowy program dzia-

łań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych. Będzie on jednolity dla całego kraju.

Należy się spodziewać, że program będzie zawierać większość wymogów, jakie dotychczas obowiązywały na OSN-ach. Przypomnijmy, że nakładały one na rolników szereg obowiązków i ograniczeń dotyczących np. składowania nawozów naturalnych i kizzonek, ograniczenia okresu stosowania i dawek nawozów mineralnych, prowadzenia ewidencji wszystkich zabiegów agrotechnicznych i wiele innych. Rozszerzenie dotychczas wyznaczonych stref OSN na obszar prawie całego kraju jest efektem trwających od kilku lat nacisków ze strony instytucji unijnych, które obarczają polskie rolnictwo główną winą za zanieczyszczanie wód Bałtyku związkami azotu i fosforu.

Kornel PABISZCZAK

Wielkopolska Izba Rolnicza opiniuje umowy dzierżawy obwodów łowieckich

Z dniem 31 marca br. upływa termin obowiązywania dotychczas zawartych umów dzierżawy obwodów łowieckich przez poszczególne koła łowieckie, których w Wielkopolsce mamy prawie 250.

Zgodnie z brzmieniem art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2015 r. poz. 2168 ze zm.), organy wydzierżawiające obwody łowieckie, tj. odpowiednio Starosta (obwody polne) lub Dyrektor Regionalnej Dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe (obwody leśne) przed wydaniem decyzji mają obowiązek wystąpienia do właściwej terytorialnie izby rolniczej o opinię w sprawach związanych z dzierżawą obwodów łowieckich. Nowe dzierżawy zostaną zawarte na kolejny 10-letni okres obejmujący lata 2017–2027.

W związku z trwającym procesem przedłużania umów dzierżawy obwodów łowieckich, izba rolnicza jako ustawowy samorząd rolniczy reprezentujący wszystkich rolników, po-

Fot. B. Idczak

WIR pozytywnie zaopiniowała 379 obwodów, a dla 8 obwodów wydała opinie negatywne

siada interes prawny do wydawania opinii w przedmiotowej sprawie.

Moment podpisywania nowych umów dzierżawy jest okazją do weryfikacji dotychczasowej działalno-

ści poszczególnych kół łowieckich w zakresie prowadzenia gospodarki łowieckiej na zasadach określonych w ustawie Prawo łowieckie oraz w oparciu o wieloletnie plany hodowlane i roczne plany łowieckie. Szczególnie istotnym kryterium oceny działalności kół łowieckich z punktu widzenia samorządu rolniczego jest terminowe, rzetelne szacowanie szkód wyrządzanych w uprawach i płodach rolnych przez zwierzyńną (tj. dziki, łosie, jelenie, danielę i sarny) oraz wypłata adekwatnych odszkodowań. To właśnie samorząd rolniczy posiadający swoich przedstawicieli w gminach dysponuje najbardziej miarodajnymi informacjami dotyczącymi współpracy kół łowieckich dzierżawiących obwody łowieckie z rolnikami użytkującymi grunty na terenie poszczególnych obwodów.

Niestety w wielu przypadkach współpraca przedstawicieli kół łowieckich z rolnikami nie układała się właściwie. Ponadto wiele kół nie przekazało Izbie informacji o osobach przyjmujących zgłoszenia

szkód łowieckich. Moment podpisywania nowych umów dzierżawy stał się więc sposobnością do aktualizacji danych na temat kół łowieckich. Zarząd Izby wystąpił do wszystkich kół o nadesłanie aktualnych danych 506 obwodów łowieckich, jakie funkcjonują w Wielkopolsce.

Zarząd Wielkopolskiej Izby Rolniczej wystąpił także z pismem do Starostów i czterech Regionalnych Dyrekcji Lasów Państwowych, deklarując współpracę w zakresie opiniovania umów dzierżawy obwodów łowieckich na kolejne 10 lat. W związku z tym, że w Wielkopolsce mamy ponad 500 obwodów łowieckich, Zarząd WIR postanowił upoważnić Przewodniczących Rad Powiatowych Wielkopolskiej Izby Rolniczej do wydawania opinii w sprawie przedłużenia/zawarcia umowy dzierżawy obwodu łowieckiego z danym kołem łowieckim. Wszelka korespondencja w tym zakresie powinna być zatem kierowana do właściwych miejscowo Biur Powiatowych WIR.

Opracowanie: G. WYSOCKI

WIR stara się o przywrócenie rekompensat wodnośrodowiskowych

Wielkopolska Izba Rolnicza zwróciła się z apelem do Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej o zaniechanie prac nad zmianami w Programie operacyjnym „Rybnictwo i Morze” na lata 2014–2020, które mają na celu ograniczenie środków na działanie „Wspieranie akwakultury zrównoważonej środowiskowo, zasobooszczędnej, innowacyjnej, konkurencyjnej i opartej na wiedzy.”

Prace nad obecnym kształtem projektu PO RYBY 2014–2020 prowadzone były już od 2010 r. Przeprowadzono szereg konsultacji i spotkań z przedstawicielami m.in. Okręgowych Inspektorów Rybołówstwa Morskiego, organizacji pozarządowych związanych ze środowiskami rybackimi oraz przedstawicielami nauki, w celu opracowania podziału środków finansowych na poszczególne działania. W ramach Priorytetu 2 – Wspieranie akwakultury zrównoważonej środowiskowo, zasobooszczędnej, innowacyjnej, konkurencyjnej i opartej na wiedzy, zaplanowano m.in. pomoc finansową na działanie „Akwakultura świadcząca usługi środowiskowe” (nowa nazwa rekompensat wodnośrodowiskowych)

w wysokości 92 mln € oraz działania dotyczące wsparcia dla podmiotów rozpoczynających działalność w zakresie akwakultury w wysokości 10 mln €.

Środowisko rybackie blisko dwa lata z niepokojem czekało na wprowadzenie rozporządzenia wdrażającego Priorytet 2, tymczasem Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (MGMiŻS) oficjalnie zakomunikowało, że cała alokacja na wyżej wymienione działania zostanie przesunięta na potrzeby Priorytetu 1 (rybołówstwo morskie). Plany relokacji środków finansowych tłumaczy się bardzo złą sytuacją dorsza bałtyckiego.

Wielkopolska Izba Rolnicza stanowczo sprzeciwia się nagłej, niepoprzedzonej konsultacjami decyzji o likwidacji rekompensat dla podmiotów prowadzących chów i hodowlę ryb tradycyjnymi metodami. Trwałość wsparcia dla tego sektora jest podstawą rozwoju zrównoważonej akwakultury. Działalność tego rodzaju wspomaga ochronę i poprawę stanu środowiska i zachowanie bioróżnorodności. Skutkami wycofania tej formy pomocy będą nie tylko straty gospodarcze, ale także ekologiczne.

Przesunięcie środków pomiędzy priorytetami Programu Operacyjnego w opinii producentów ryb słodkowodnych spowoduje upadek gospodarstw rybackich. Obecnie na terenie Polski istnieje takich ok. 1200, zatrudnienie znajduje w nich ponad 7000 osób. Ich likwidacja uszczupli budżet państwa o kilkadziesiąt milionów złotych rocznie z tytułu wpływu czynszów za dzierżawę gospodarstw stawowych z zasobu ANR. Ograniczy to również wpłaty podatków zasilających budżety gmin.

Zmiany w programie „Rybnictwo i Morze” pociągną za sobą nieodwracalne konsekwencje w postaci pogorszenia stanu środowiska naturalnego. Stawy karpiowe stanowią ostoję cennych przyrodniczo gatunków fito i zoofauny, na których w 85% utworzono obszary chronione Natura 2000. Wsparcie gospodarstw rybackich środkami unijnymi w pewnym stopniu rekompensowało straty spowodowane przez zwierzęta. Według danych związku producentów ryb, straty z tytułu wyjadania ryb sięgają 127 mln zł rocznie. Nie ma natomiast mechanizmów, które uprawniałyby właścicieli stawów do uzyskania odszkodowań za szkody wyrządzone przez ptaki (kor-

morany, czaple, mewy, rybołowy, orły, bieliki) oraz wydry.

Stawy rybackie pełnią nieocenione funkcje w zakresie retencji wód i zapobiegania klęskom powodzi. Oszczędności budżetu państwa z tytułu braku konieczności budowy i utrzymania zbiorników retencyjnych na obszarach, gdzie prowadzona jest gospodarka rybacka, wynoszą nawet kilkaset mln złotych rocznie. Właściciele gospodarstw rybackich również we własnym zakresie pokrywają koszty napraw urządzeń hydrotechnicznych zniszczonych przez żywioł przyrody, bobry i dziki.

Jak wykazują dane IERiGŻ, roczna wartość produkcji ryb stawowych w Polsce wynosi 370 mln zł, to aż o 27% więcej niż wartość odłowów bałtyckich. Przy dalszym wsparciu polskiej akwakultury następować będzie wzrost produkcji pstrągów, jesiotrów, sumów, karpi oraz rodzimych gatunków ryb, jak miało to miejsce od 2010 r. kiedy to pojawiły się rekompensaty wodnośrodowiskowe. W minionej perspektywie finansowej na lata 2007-2013 zainwestowano ponad 1 mld złotych w polski sektor przetwórstwa rybnego, dzięki czemu stał się istotnym

źródłem krajowej wartości dodanej. Malejące znaczenie odłowów bałtyckich powoduje, że przyszłość przetwórstwa będzie zależeć od wzrostu krajowej produkcji ryb w akwakulturze.

Wielkopolska Izba Rolnicza nie podziela stanowiska MG MiŻS jako by wypłata rekompensat wodnośrodowiskowych spowodowała spadek cen karpia, natomiast ich wygaszanie przyczyni się do uzyskiwania przez producentów ryb cen zapewniających dodatni wynik finansowy. Niskie ceny karpia są efektem polityki sieci handlowych, które oferują ich sprzedaż poniżej kosztów produkcji. Pojawiają się nowe spółki, które prowadzą sprzedaż tanich ryb pochodzących z Czech, Węgier czy Litwy. Polskim producentom ryb ciężko jest konkurować z hodowcami ryb z krajów sąsiednich, którzy

Fot. M. Deresińska

Bez wsparcia z PROW większość gospodarstw rybackich stanie się nierentowna

są nieustająco wspierani przez swoje rządy. Produkcja karpia w Polsce wykorzystuje ponad 800-letnią tra-

dycję. Hodowla trwa 3 lata, a technologia żywienia oparta jest głównie na krajowych zbożach, dzięki czemu

uzyskuje się produkt o wysokiej jakości. Importowane ryby pochodzą z intensywnej produkcji, gdzie ryby rosą ponad rok i są tuczone paszami oraz granulata. Polscy konsumenci często nie są świadomi tego, że kupują chemicznie żywionego karpia, a przy wyborze ryby sugerują się przede wszystkim ceną.

Członkowie Wielkopolskiej Izby Rolniczej nie widzą racjonalności w relokacji środków UE z osi II na osi I w celu przeprowadzenia badań stanu zasobów Morza Bałtyckiego przez Polskę, w sytuacji kiedy z jego dóbr naturalnych korzysta 8 państw europejskich. Diagnoza niekorzystnych zjawisk katastrofalnego stanu zasobów żywych Bałtyku i zapobieganie ich rozwojowi powinny leżeć w gestii wszystkich nadbałtyckich państw członkowskich.

M. DERESIŃSKA

Wojewódzkie Fundusze Ochrony Środowiska tracą niezależność

W wyniku kolejnych zmian w przepisach (Prawo ochrony środowiska), które sejm przyjął w dniu 23 marca br. Wojewódzkie Fundusze Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej nie będą mogły dysponować środkami bez politycznych wpływów. Jeżeli dane przedsięwzięcie nie będzie się podobało rządzącym, to nie będzie zrealizowane.

Do tej pory Rady Nadzorcze Wojewódzkich Funduszy Ochrony Środowiska liczyły 7 osób, które wybierał sejmik wojewódzki. Jest to szersze gremium, które w sposób obiektywny mogło decydować o składzie danej Rady Nadzorczej WFOŚiGW. Niestety samorządom wojewódzkim odbiera się to zadanie na rzecz przedstawicieli Rządu, tj. wojewodów. Po zmianach liczba osób w Radzie będzie liczyła 5 osób, ale 4 z nich będą wyznaczać wojewodowie, a tylko jedną osobę sejm-

mik, a całą Radę powoływać będzie minister środowiska.

Z nowych zapisów wynika, że nie dość, że o wyborze władz Funduszu decydować będzie wojewoda (czyli lokalny przedstawiciel rządu), to jeszcze dodatkowo i tak nad wszystkim kontrolę będzie miało Ministerstwo Środowiska. Zmiany te dają Ministerstwu Środowiska prawo powoływania do rad i zarządów swoich przedstawicieli, gdyby wojewoda nie mógł wykonać tego zadania. Do zmiany przepisów Rząd miał swojego przedstawiciela w zarządach Funduszy, oraz przewodniczącego Rady Nadzorczej.

Zmiana ta niestety jest groźna dla dysponowania funduszami, które z założenia mają być przeznaczane na szeroko pojętą ochronę środowiska. A środki na środowisko są bardzo duże, nie chodzi tylko o te kra-

jowe, ale też o te pochodzące z Unii Europejskiej. Taka zmiana przepisów rodzi niebezpieczeństwo zablokowania wielu już rozpoczętych inwestycji i niemożliwość rozpoczęcia realizacji zaplanowanych. Zdarzyć się może tak, że środki zostaną przesunięte na inne, zdaniem Rządu ważniejsze, zadania.

Zmiany te wprowadzane są w ekspresowym tempie. Bowiem mandaty Członków Rad Nadzorczych WFOŚiGW mają wygasnąć 14 dni po wejściu w życie ustawy. Według Ministra Środowiska, zmiany te mają ukrócić lokalne powiązania z różnymi organizacjami, zarządzanie jedną ręką ma być gwarancją realizacji polityki Rządu.

Obecnie ustawa została skierowana do Senatu. Marszałek Senatu skierował projekt do Komisji Środowiska oraz Komisji Samorządu Tery-

torialnego i Administracji Państwowej. Posiedzenie w tej sprawie odbyło się 28 marca 2017 r. Komisja wniosła swoje poprawki, które Senat przyjął 30 marca 2017 r. Zgodnie z poprawkami Senatu, mandaty członków zarządów oraz rad nadzorczych wygasają z dniem wejścia w życie ustawy.

Senat również przyjął poprawkę, że „w razie niewyznaczenia członków rad nadzorczych wojewódzkich funduszy, odpowiednio, przez wojewodę, Zarząd Narodowego Funduszu lub sejmik województwa, w terminie 30 dni od dnia wygaśnięcia mandatu, minister właściwy do spraw środowiska może powołać na ich miejsce swoich przedstawicieli.”

Następną zmianą, jaką przyjął Senat jest zapis, że Zarządy wojewódzkich funduszy stanowią prezesi zarządów wojewódzkich funduszy albo prezesi zarządów wojewódzkich funduszy i zastępcy prezesów zarządów wojewódzkich funduszy, powoływani i odwoływani przez zarządy województw, na wniosek rad nadzorczych wojewódzkich funduszy”.

Kolejna zmiana dotyczy uchwalenia nowych statutów funduszy ochrony środowiska, które mają ustanowić sejmiki województw. Jeżeli tego nie zrobią w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, to wojewodowie nadadzą, w drodze zarządzenia, statuty wojewódzkim funduszom ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Teraz ustawa musi wrócić do Sejmu i jeżeli ten zgodzi się z poprawkami Senatu, to nowe przepisy mogą wejść w życie jeszcze w pierwszym półroczu br. WIR

Zmiany w ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich

Wielkopolska Izba Rolnicza informuje, iż weszły w życie przepisy Ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich oraz ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (poz. 706).

Zgodnie z nowymi przepisami, producent rolny w przypadku zawarcia umowy ubezpieczenia obejmującej jeden lub kilka rodzajów ryzyka, będzie miał możliwość skorzystania

z dopłaty w wysokości 65% składki, jeżeli określone przez zakłady ubezpieczeń stawki taryfowe nie przekroczą odpowiednio: 9, 12 i 15% sumy ubezpieczenia.

W sytuacji, gdy stawki taryfowe przekroczą maksymalne sumy ubezpieczenia, dopłaty będą proporcjonalnie pomniejszane o wysokość ich przekroczenia, przy zachowaniu zasady nieuwzględniania w wyliczeniach stawek taryfowych dla ryzyka suszy i ujemnych skutków przezi-

mowania. Wyjątkiem od tej zasady jest uprawa drzew i krzewów owocowych oraz truskawek – w tym przypadku dopłata będzie przysługiwała do 65% stawki ubezpieczenia, nawet po przekroczeniu stawek taryfowych.

Zmiany wprowadzone niniejszą ustawą mają na celu ograniczenie ryzyka utraty przychodów rolniczych na skutek wystąpienia niekorzystnych zjawisk atmosferycznych.

Anna CZERWIŃSKA

Wielkopolskie Fora Rolnicze 2017

W miesiącu marcu zakończyła się X już edycja cyklu „Wielkopolskich Forów Rolniczych”, których pomysłodawcą i głównym organizatorem jest Wielkopolska Izba Rolnicza. W tym roku honorowy patronat nad tymi wydarzeniami objął Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Krzysztof Jurgiel. Fora rozpoczęły się w trzeciej dekadzie stycznia i trwały do połowy marca. Spotkania te wpisały się na stałe w kalendarz spotkań, na które rolnicy czekają. W zimowym przestoju rolnicy chętnie uczestniczą w spotkaniach, gdyż mogą pozyskać wiele przydatnych informacji. Uzbrojeni w potrzebną wiedzę mogą lepiej organizować i prowadzić swoje gospodarstwa. Tegoroczna tematyka obejmowała między innymi: działania w zakresie bioasekuracji w szczególności w gospodarstwach trudniących się hodowlą trzody chlewnej i drobiu, działania uruchamiane w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020, możliwości zagospodarowania nieruchomości z zasobu ANR, działania podejmowane przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Agencję Rynku Rolnego, produkty bankowe i ubezpieczeniowe w otoczeniu rolnictwa, promocja produkcji żywności, bieżące sprawy dotyczące funkcjonowania rolnictwa oraz innych ważnych dla rolników zagadnień, problematyka odnawialnych źródeł energii, efektywności energetycznej i niskiej emisji na terenach rolniczych. W poszczególnych regionach, w zależności od specyfiki danego powiatu, podczas dyskusji dominowały różne tematyki np. sprawa obrotu ziemią, bioasekuracja, ASF, ptasia grypa itd. W sumie odbyło się 15 spotkań na poziomie regionalnym i 2 na poziomie gminnym. Ogółem w Forach wzięło udział ok. 3 tys. rolników z całej Wielkopolski. Okazją do podsumowania tegorocznego cyklu będzie „Śniadanie Wielkanocne Środowisk Wiejskich”, które odbędzie się w niedzielę 9 kwietnia w Tarnówce w powiecie złotowskim.

Poniżej przedstawiamy drugą część informacji z Forów.

Słupca, 28 lutego – powiat słupecki

Jednym z głównych tematów była sprawa obrotu ziemią z zasobów Skarbu Państwa. Dyskutantom chodziło głównie o niejasne kryteria jakie zostały opracowane przez ANR. Skrytykowano jednoznacznie sposób wy-

Forum Rolnicze w Środzie Wielkopolskiej

znaczenia odległości od najbliższej działki rolnika do działki nabywanej – polegający na mierzeniu odległości w linii prostej. Przy tej sposobności padały argumenty o sztucznych podziałach gospodarstw w zależności od zaistniałej sytuacji. Zdaniem niektórych dyskutujących, powinno być stosowane oświadczenie, pod którym rolnik składa podpis o odpowiedzialności karnej. Sporo kontrowersji budziło też sztywno stosowane kryterium „młodego rolnika”. Zdaniem niektórych – powinno to zostać ujęte punktowo. Argumentowano przy tym, że stosowanie skali zero-jedynkowej jest dla starszych rolników rządzącą niesprawiedliwością. Kolejnym tematem była kwestia niejasnych przepisów dotyczących szacowania szkód w rolnictwie. W toku dyskusji artykułowano prośby o większą jasność (jednoznaczność) przepisów odnośnie szacowania szkód. Wypowiadano się również w kwestii pomocy pozakredytowej państwa dla poszkodowanych.

Środa Wielkopolska, 1 marca – powiat średzki

Gorącym tematem tego spotkania była sprawa rozdysponowania ziemi będącej w zasobach Agencji Nieruchomości Rolnych. Wiele pytań dotyczyło przetargów na grunty, m. in. w Mącznikach, Olszewie i Murzynowie Kościelnym, które rolnicy uważają za kontrowersyjne. Istotnym tematem był problem rozprzestrzeniania się ptasiej gryby. Powiatowy lekarz weterynarii Dariusz Karczewski przedstawił zasady bioasekuracji, wynikające z zagrożenia afrykańskim pomorem świń i złośliwą grypą ptaków. Apelował o przestrzeganie zasad, gdyż powiat średzki stoi fermami – na terenie powiatu hodowane są 4 miliony kur. Do tej pory wykryto 61 miejsc występowania ptasiej grypy w Polsce, w tym w Środzie, gdzie znaleziono 9 padłych łabędzi.

do roślin wysokobiałkowych przeznaczonych na ziarno lub na pasze objętościowe.

Mimo nieobecności Dyrektora OT ANR w Poznaniu, pana Wojciecha Perczaka, dyskusję zdominował temat rozdysponowania ziemi ze zlikwidowanego gospodarstwa „Rusko.” Rolnicy, nie mogąc usłyszeć odpowiedzi na nurtujące ich pytania, zapraszają pana Dyrektora na spotkanie, aby można było konstruktywnie porozmawiać o możliwości rozdysponowania gruntów będących w zasobach Skarbu Państwa, a w sytuacjach patowych znaleźć mimo wszystko rozwiązanie.

Rzęszków, 6 marca – powiat pilski

Problematyka poruszana w trakcie spotkania była bardzo różnorodna, poczynając od spraw dotyczących rolników z całej Polski, a skończywszy na tych dotyczących tylko mieszkańców powiatu pilskiego. Dla tych ostatnich ciągle nierozwiązanymi problemami są rzeka Notec oraz linia energetyczna 2x400 kV. W ostatnim czasie na temat tej rzeki zostało zorganizowanych kilka spotkań, które jednak nadal nie przyniosły żadnych pozytywnych rezultatów. Być może w tym roku uda się uregulować sprawę zmiany instrukcji obsługującej jazy, aby można było sprawnie i w porę reagować na nadmiar wody. Jeśli zaś chodzi o linię, to na dzień 9 marca 2017 r. zaplanowano dogłębną analizę tej sprawy w Komisji Rolnictwa w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi z udziałem delegacji z powiatu. Poruszenie wśród obecnych wywołał temat produkcji trzody chlewnej w oparciu o tucz usługowy z Danii, Holandii czy Niemiec. Zwrócono uwagę, iż przy tym sposobie prowadzenia działalności łamane są przepisy weterynaryjne, poprzez niekontrolowane stosowanie antybiotyków. Uczestnicy skierowali

Na pytania rolników odpowiadała naczelnik Izabela Maćkowiak ze średzkiego biura ARiMR, która próbowała wyjaśnić problemy z zazielenieniem terenów wiejskich, opóźnieniu programów wsparcia prowadzonych przez agencję i kiedy wysłane zostaną wnioski spersonalizowane.

Stęgosz, 3 marca – powiat jarociński

W pierwszej kolejności Prezes Wielkopolskiej Izby Rolniczej Piotr Walkowski poinformował zebranych o konieczności zgłaszania Powiatowym Lekarzom Weterynarii miejsc przetrzymywania drobiu, oraz poinformował zebranych o apelu Wielkopolskiej Izby Rolniczej do Ministerstwa Rolnictwa w sprawie niekarania rolników, którzy na dzień 31 grudnia 2016 r. nie złożyli do Biur ARiMR spisu zwierząt. W dalszej części spotkania pracownicy BP ARiMR przedstawili harmonogram działań uruchamianych w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 oraz informacje na temat wypłaty zaliczek na poczet dopłat bezpośrednich. Omówili również zmiany, jakie mają obowiązywać w przypadku wniosków o płatności bezpośrednie na rok 2017, np. zmniejszenie liczby sztuk krów i bydła, na które można otrzymać dopłaty do 20 szt., zróżnicowanie dopłat

Spotkanie w Krotoszynie

Fot. J. Krzywiński/GS

Fot. D. Szczołka

Fot. K. Strzyż

Punkt informacyjny WODR na Forum Rolniczym w Sobótce

wniosek do Inspekcji Weterynaryjnej o skontrolowanie pod tym względem ferm trzody chlewnej pracujących w systemie nakładczym. Obecni na forum zaniepokoił się też informacją o planach budowy na terenie powiatu spalarni odpadów. Ma być ona umiejscowiona na terenie zakładu Farmutil HS w Śmiłowie. Jak wyjaśnił Mieczysław Chmiel – dyrektor Wydziału Rolnictwa Starostwa Powiatowego w Pile – w spalarni ma być utylizowana wyłącznie mączka kostna.

Krotoszyn, 7 marca – powiat krotoszyński

Prezes Wielkopolskiej Izby Rolniczej, Pan Piotr Walkowski omówił zagrożenia wynikające z rozprzestrzeniania się chorób zakaźnych takich jak epidemia Afrykańskiego Pomoru Świń oraz ptasiej grypy. Wypowiedział się także na temat niekontrolowanej przez nikogo wycince drzew oraz o napływie ludności miejskiej, co negatywnie wpływa na rozwój zwłaszcza hodowli zwierząt gospodarczych.

Duże zainteresowanie wzbudził temat przedstawiony przez Lekarza Weterynarii, Panią Elżbietę Bień-Krzyżków. Przypominała ona podstawowe

zasady zachowania się w gospodarstwie rolnym w obliczu zagrożeń epidemiologicznych związanych z Afrykańskim Pomorem Świń i grypą ptaków. Dodała, iż w powiatach ostrowskim i ostrzeszowskim zlokalizowano już 6 ognisk zabójczej dla drobiu choroby. Zapowiedziała też, że w Ministerstwie Rolnictwa trwają prace mające na celu zaostrzenie zasad bioasekuracji gospodarstw rolnych poprzez m.in. zakaz wstępu psów i kotów do obór, chlewni czy kurników.

Sobótka, 11 marca – powiat ostrowski

Forum Rolnicze w powiecie ostrowskim miało specjalną oprawę – spotkanie informacyjne połączone zostało w uroczystościami z okazji Jubileuszu 155-lecia Kółka Rolniczego w Sobótce oraz Dnia Sołtysa. Spotkanie odbyło się 11 marca w Zespole Szkół w Sobótce w Gminie Ostrów Wielkopolski. Działalność Kółka Rolniczego w Sobótce wywołała dyskusję dotyczącą projektu ustawy o spółdzielniach rolników. Zawiera ona kompleksową regulację zasad i sposobu funkcjonowania spółdzielni i związków rolniczych. Zrzeszenie w tego rodzaju organizacjach przy-

jąć będzie dostosowaniu produkcji do potrzeb konsumentów, zdobywaniu nowych rynków zbytu i obniżaniu kosztów produkcji, a w efekcie osiągnięciu lepszych efektów ekonomicznych w rolnictwie. W ocenie uczestników spotkania rządowy projekt ustawy o spółdzielniach rolników zyskał pełne poparcie. W ramach forum rolnicze zainteresowani rolnicy mogli również skorzystać z bezpośrednich konsultacji z pracownikami instytucji działających w otoczeniu rolnictwa oraz zaopatrzyć się w materiały informacyjne dotyczące bieżących zagadnień z zakresu rolnictwa i działalności poszczególnych służb. Swoje punkty informacyjne przygotowali: BP ARiMR, Sekcja Zamiejscowa Gospodarowania Zasobem ANR w Pardalinie, Zespół Doradczy Ośrodka Doradztwa Rolniczego, Placówka Terenowa KRUS, Ostrowski Oddział PIP oraz Oddział Rejonowy WZMiUW. W forum uczestniczyli także Powiatowy Lekarz Weterynarii, Dariusz Hyhs oraz Powiatowy Inspektor Sanitarny, Andrzej Biliński. Ponadto swoją ofertę zaprezentował Bank Spółdzielczy Raszków oraz BGŻ BNP Paribas. W trakcie forum można było uzyskać informacje z zakresu wykorzystania energii odnawialnych. Na spotkaniu obecni

byli przedstawiciele Wielkopolskiej Agencji Zarządzania Energią oraz doradcy firmy PITERN specjalizującej się w montażu instalacji fotowoltaicznych.

Dębno Polskie, 15 marca – powiat rawicki

Poszczególni prelegenci zreferowali poszczególne tematy, przekazując najnowsze informacje dotyczące rolnictwa i obszarów wiejskich. Sporo uwag wywołał projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności w zakresie utrzymania zwierząt gospodarskich. Zgodnie z projektem rolnicy prowadzący produkcję zwierzęcą powinni m.in. prowadzić rejestry pojazdów wjeżdżających i wyjeżdżających z gospodarstwa, a obiekty, w których jest prowadzona produkcja zwierzęca powinny być zabezpieczone przed innymi zwierzętami niż utrzymywane, w tym również przed kotami i psami. Drugim gorącym tematem była sprawa planów nowych odkrywek węgla brunatnego w gminach Krobica, Miejska Górka i Poniec. Rolnicy byli zgodni, że eksploatacja złoża Oczkowiec zniszczy wysokoefektywne rolnictwo regionu leszczyńskiego. WIR

Dębno Polskie – Forum Powiatu Rawickiego

Magazynowanie paliwa – zasady

Magazynowanie paliwa w gospodarstwie rolnym jest dla ich właścicieli wygodnym rozwiązaniem pozwalającym zaoszczędzić czas i pieniądze, jednakże pamiętać należy, że przy jego składowaniu obowiązują szczegółowe zasady postępowania.

Ze względu na temperaturę zapłonu ropę naftową i produkty naftowe z wyjątkiem gazu płynnego dzieli się na trzy klasy; do klasy III zaliczone zostały produkty o najwyższej temperaturze zapłonu od 328,15 K do 373,15 K, czyli od 55 do 100 stopni Celsjusza. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (w sprawie ochrony

przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów z dnia 7 czerwca 2010 roku) dopuszcza się przechowywanie paliw płynnych klasy III na potrzeby własne użytkownika w zbiorniku naziemnym dwupłaszczowym, o pojemności do 5 m³.

Dwupłaszczowe zbiorniki do przechowywania paliwa posiadają podwójną konstrukcję ścian, która dodatkowo zabezpiecza przed wyciekami zawartości. Zbiornik wewnętrzny jest obudowany drugim – zewnętrznym, którego pojemność wynosi 110% pojemności wewnętrznego. W przypadku rozszczelnienia

wewnętrznego zbiornika, jego zawartość zostaje zatrzymana w zbiorniku zewnętrznym.

W przypadku zbiorników o pojemności do 2,5 tysiąca litrów nie wydaje się decyzji zezwalającej na jego użytkowanie ani decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla jego montażu. Użytkowanie zbiorników o pojemności powyżej 2,5 tysiąca litrów niesie za sobą obowiązek wykonywania raz na dwa lata badań okresowych (koszt takiego badania to 250 zł). Ponadto taki zbiornik musi być wyposażony w urządzenie sygnalizujące jego rozszczelnienie oraz zabezpieczenia

przed przenikaniem jego zawartości do gruntu.

Magazynowanie paliwa wymaga zastosowania szczególnych środków ostrożności. Należy pamiętać, aby podłoże, na którym ustawiony jest zbiornik było stabilne, utwardzone i odporne na działanie ognia. W pobliżu nie powinny znajdować się materiały łatwopalne. Miejsce to powinno być także zabezpieczone przed dostępem osób trzecich, szczególnie dzieci. Należy także pamiętać, że opary paliw są niebezpieczne dla zdrowia i życia w związku z tym trzeba unikać częstego ich wdychania. WIR

Apel Wielkopolskiej Izby Rolniczej o niewypalanie traw

Przełom zimy i wiosny to czas, w którym wśród rolników rodzi się pokusa wypalenia traw. Jej podłożem jest często mylna opinia, iż praktyka ta przyczynia się do poprawy jakości gleby oraz szybszego i bujniejszego wzrostu młodej trawy. Tymczasem jest to bardzo szkodliwy dla środowiska naturalnego i niebezpieczny dla ludzi i zwierząt proceder, za dopuszczenie się którego rolnicy każdorazowo ponoszą poważne konsekwencje.

Wielkopolska Izba Rolnicza apeluje do rolników o niewypalanie łąk i jednocześnie przypomina, że Ustawa o ochronie przyrody i o lasach za-

brania palenia traw na łąkach, pozostałości roślinnych na nieużytkach, rowach przydrożnych oraz skarpach kolejowych. Wypalanie traw jest wykroczeniem, za które grozi kara grzywny w wysokości 5 tysięcy złotych, a w przypadku spowodowania pożaru stanowiącego zagrożenie dla życia, zdrowia lub mienia od roku do nawet 10 lat więzienia. Ponadto walka ze zjawiskiem wiosennego wypalania traw jest ujęta w założeniach wspólnej polityki rolnej Unii Europejskiej. Tym samym rolnicy zobowiązani są do przestrzegania zasad dobrej kultury rolnej. Każdy producent rolny ubiegający się o płatności

bezpośrednie oraz płatności w ramach PROW 2007–2013 oraz PROW 2014–2020 musi mieć więc świadomość, że w przypadku stwierdzenia tego procederu w jego gospodarstwie grozi mu zmniejszenie, a w skrajnych przypadkach nawet całkowite pozbawienie płatności. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa rozpatruje każde tego typu zdarzenie indywidualnie.

Pomijając kwestię kar, wypalanie traw zwyczajnie nie opłaca się rolnikom, ponieważ jego skutkiem są liczne straty w produkcji roślinnej i zwierzęcej z jednoczesną degradacją usług ekosystemowych i tym samym

utrata innych potencjalnych źródeł dochodu w gospodarstwie. Wypalanie traw prowadzi do obniżenia plonów oraz pogorszenia składu botanicznego siana, z uwagi na zniszczenie roślin motylkowych, miododajnych i leczniczych, na korzyść mało wartościowych chwastów. Konsekwencją jest również zamiana materii organicznej gleby w popiół oraz przyspieszenie procesów mineralizacji, prowadzących z czasem do całkowitej degradacji gleby. Poważnym problemem jest również fakt, że giną zapylacze – pszczoły i trzmiele, przez co dochodzi do spadku plonów wielu roślin uprawnych – własnych i sąsiadów! WIR

155 lat Kółka Rolniczego w Sobótce

Kółko Rolnicze w Sobótce to jedno z najstarszych Kółek Rolniczych w Wielkopolsce. Dokładnie 8 marca minęło 155 lat od powołania tej organizacji. Uroczystości Jubileuszowe 155-lecia Kółka odbyły się 11 marca 2017 roku w Zespole Szkół w Sobótce. Patronat nad wydarzeniem objął Marszałek Województwa Wielkopolskiego, Marek Woźniak.

Od początku powstania działalność Kółka nakierowana była na integrację lokalnej społeczności rolniczej, pracę na rzecz mieszkańców wsi, upowszechnianie wiedzy z zakresu prowadzenia gospodarstw oraz rozwoju wsi przy jednoczesnym kultywowaniu lokalnych tradycji.

Podczas Jubileuszowego spotkania padło wiele ciepłych słów, gratulacji i podziękowań, które w imieniu członków Kółka przy-

mował Prezes Waław Doliński. Szczególnym uhonorowaniem działalności Kółka Rolniczego w Sobótce było wręczenie Odznaki Honorowej „Za zasługi dla województwa wielkopolskiego” nadanej przez Zarząd Województwa Wielkopolskiego na wniosek Wielkopolskiej Izby Rolniczej. Odznaczenie wręczyli Wicemarszałek Krzysztof Grabowski oraz Prezes WIR Piotr Walkowski. Życzenia i podziękowania za współpracę wszystkim kółkowiczom złożył także Poseł do Parlamentu Europejskiego, Andrzej Grzyb. Prezes Wielkopolskiej Izby Rolniczej, Piotr Walkowski w swoim wystąpieniu podziękował za współpracę Kółka Rolniczego z samorządem rolniczym oraz wręczył Prezesowi pamiątkowy medal wydany z okazji jubileuszu 120-lecia samorządu rolniczego w Polsce.

Zarząd WIR złożył gratulacje jubilatom

Do życzeń dołączyli się także obecni na spotkaniu delegacje Kółek Rolniczych i Kół Gospodyń Wiejskich z całej Wielkopolski, samorządowcy oraz przedstawiciele instytucji działających w otoczeniu rolnictwa.

Nie zabrakło także podziękowań ze strony Jubilatów oraz Powiatowego Zarządu Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych w Ostrowie Wielkopolskim. Waław Doliński oraz Irena Frąszczak, Prezesi struktur powiatowych Związku wręczyli podziękowania osobom wspierającym działalność Kółek Rolniczych w regionie Południowej Wielkopolski. Szczególne podziękowania skierowano na ręce Ludwika Trawińskiego, który przez 50 lat kierował Stacją Hodowli Roślin w Sobótce.

W trakcie uroczystości z programem artystycznym wystąpiły uczennice z Zespołu Szkół w Sobótce oraz obchodząca w tym roku Jubileusz 25-lecia działalności Kapela Furmany. Spotkanie Jubileuszowe zorganizowane zostało wspólnie przez Kółko Rolnicze i Koło Gospodyń Wiejskich w Sobótce przy wsparciu Powiatowego Zarządu Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych w Ostrowie Wielkopolskim, Wielkopolskiej Izby Rolniczej oraz Wójta Gminy Ostrów Wielkopolski Piotra Kuroszczyka. W przygotowanie oprawy spotkania włączyły się także Koła Gospodyń Wiejskich z miejscowości Czekanów, Biniew, Górzno i Szczury.

Panie przygotowały wystawę ręcznie wykonanych prac, wśród

W Jubileuszu wzięło udział kilkaset osób

Fot. K. Strzyż

Jubileusz odbył się pod Patronatem Marszałka Województwa Wielkopolskiego

których dominowały ozdoby wielkanocne.

Kółko Rolnicze w Sobótce jest najlepszym przykładem bogatej i chlubnej tradycji ruchu kółkowego w Polsce. Kółko zawsze było i jest integralną częścią społeczności wsi Sobótka oraz ziemi ostrowskiej. Od początku swojego istnienia obrało sobie za cel dążenie do rozwoju wsi i rolnictwa. W zależności od potrzeb podejmowane były działania szkoleniowe, zaopatrzeniowe czy integracyjne. Burzliwa historia naszego kraju nie pozostawiła bez wpływu na działalność Kółka. Powstało pod zaborem pruskim przeciwdziałając germanizacji. W czasie pierwszej wojny światowej wielu kółkowiczów walczyło o od-

zyskanie niepodległości. W wolnej Polsce Kółko prężnie działało, a jego ówczesny Prezes Wojciech Szymoniak wybrany został Posłem do Wielkopolskiego Sejmu Dzielnicowego. Druga Wojna Światowa przerwała działalność Kółka, jej wznowienie nastąpiło dopiero w 1957 roku. Od tego czasu Kółko Rolnicze oraz powstałe przy Kółku Koło Gospodyń Wiejskich nieprzerwanie prowadzi działalność na rzecz mieszkańców Sobótki oraz całego regionu. Na przestrzeni lat zmieniały się zadania i rola Kółka, nie zmieniały się jednak nadrzędne wartości, którym kółkowicze służą oraz ich oddanie i chęć pracy na rzecz wielkopolskiej wsi.

Katarzyna STRZYŻ

Wielkopolski Rolnik Roku 2016 – XVI edycja Konkursu

W niedzielę, 19 marca po raz szesnasty wręczono Statuetki Siewcy dla najlepszych rolników w Wielkopolsce. Gala wręczenia nagród odbyła się w Sali Ziemi na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich.

Dziesięciu laureatów konkursu otrzymało statuetki Siewcy oraz nagrody pieniężne. Gospodarzem uroczystości był Wicemarszałek Województwa Wielkopolskiego Krzysztof Grabowski. Konkurs organizowany jest przez Samorząd Województwa Wielkopolskiego.

W trakcie gali poznaliśmy dziesięciu rolników, którzy w ocenie Kapituły Konkursu otrzymali najwyższe noty. Tytuł Wielkopolski Rolnik Roku, statuetkę Siewcy i dziesięć tysięcy złotych otrzymali:

- Renata i Henryk Piotrkowscy – gmina Opalenica (powiat nowotomyski),
- Irena i Leszek Płócienniczakowie – gmina Stawiszyn (powiat kaliski),
- Agnieszka i Rafał Jurgowiakowie – gmina Sieraków (powiat międzychodzki),
- Renata i Jacek Dobrowolscy – gmina Kołaczkowo (powiat wrzesiński),
- Patrycja i Tomasz Pietrykowie – gmina Lwówek (powiat nowotomyski),
- Igor Szamiłow – gmina Czarniejevo (powiat gnieźnieński),
- Anna i Tomasz Szczepankiewicz – gmina Golnia (powiat koniński),
- Małgorzata i Andrzej Wiśniewscy – gmina Lubasz (powiat czarnkowsko-trzcianecki),
- Karena i Jerzy Jaskółowie – gmina Kalisz (powiat kaliski),

Fot. K. Strzyż

Gratulacje laureatom i nominowanym złożył Prezes WIR Piotr Walkowski

- Kamila i Zbigniew Lesińscy – gmina Wronki (powiat szamotulski),
- Iwona i Marek Odorowie – gmina Wągrowiec (powiat wągrowiecki),
- Hanna i Łukasz Kamieniarzowie – gmina Śmigiel (powiat kościański),
- Maria i Jacek Bieluszkiowie – gmina Lipka (powiat złotowski),
- Piotr Krauze – gmina Białośliwie (powiat pilski),
- Monika i Piotr Czajczyński – gmina Grodziec (powiat koniński),
- Leonard Sarnociński i Janusz Sarnowski – gmina Stare Miasto (powiat koniński),
- Donata i Michał Imbiorowiczowie – gmina Powidz (powiat słupecki),

Grono wyróżnionych uzupełniła kolejna dziesiątka rolników, którzy uhonorowani zostali jako nominowani do tytułu Wielkopolski Rolnik Roku 2016:

- Ewa i Jan Matuszykowie – gmina Zakrzewo (powiat złotowski),
- Małgorzata i Mariusz Majerowiczowie – gmina Trzemeszno (powiat gnieźnieński),
- Magdalena i Wiesław Bruziowie – gmina Lisków (powiat kaliski),

Gratulacje dla laureatów i nominowanych oraz podziękowania dla organizatorów konkursu złożył Prezes Wielkopolskiej Izby Rolniczej Piotr Walkowski, który jest również członkiem Kapituły Konkursu. Prezes WIR wręczył wyróżnionym pamiątkowy medal wydany z okazji 20 lecia reaktywacji Wielkopolskiej Izby Rolniczej.

Na zaproszenie Marszałka Województwa Wielkopolskiego w uroczystej gali wzięło udział 2000 gości, w tym rolnicy i przedstawiciele

>dokończenie na str. 10

Dziesięciu najlepszych rolników w 2016 roku

W uroczystej Gali wzięli udział rolnicy z całej wielkopolski

Fot. K. Strzyż (x2)

>dokończenie ze str. 9

środowisk wiejskich z całej Wielkopolski oraz parlamentarzyści, samorządowcy i przedstawiciele instytucji

działających w otoczeniu rolnictwa. Atrakcją muzyczną uroczystości był występ zespołu Skaldowie.

Celem konkursu Wielkopolski Rolnik Roku jest promocja najbar-

dziej przedsiębiorczych rolników wielkopolskich. Do tegorocznej edycji zgłoszonych zostało ponad 50 gospodarstw o różnych profilach produkcji. Wszystkie gospo-

darstwa poddane zostały wnikliwej ocenie przez Kapitułę Konkursu, której przewodniczył prof. Grzegorz Skrzypczak.

WIR

Uchylenie restrykcyjnych środków bioasekuracji

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi przygotowało projekt rozporządzenia w sprawie zarządzenia środków związanych z wystąpieniem wysoce zjadliwej grypy ptaków, zmieniającego grudniowe warunki.

Projekt nowego rozporządzenia przewiduje ogólne środki bioasekuracji, które mają być stosowane przez hodowców drobiu w celu zabezpieczenia wrażliwego inwentarza przed wystąpieniem grypy ptaków.

Drób ma być utrzymywany w sposób ograniczający jego kontakt z dzikimi ptakami (nie oznacza to zamknięcia drobiu) oraz wykluczający jego dostęp do zbiorników wodnych, do których dostęp mają dzikie ptaki.

Zagrożenie związane z grypą ptaków nie ustąpiło całkowicie i posiadacze drobiu powinni w odpowiedzialny sposób postępować w swoich gospodarstwach. Nowe przepisy mówią przede wszystkim o ograniczeniu dostępu drobiu do otwartych zbiorników wodnych. Hodowcy i producenci powinni starać się wypuszczać drób na terenie gospodarstwa, gdzie przebywa człowiek, co w naturalny sposób będzie odstraszało dzikie ptactwo od przebywania w zbyt bliskiej odległości. W gospodarstwach stosowane mogą być również ultradźwiękowe odstraszacze, siatki, itp. sposoby mające na celu ograniczenie do minimum ryzyka kontaktu z dzikim ptactwem, drób ma być karmiony i pojoyony w sposób zabezpieczający paszę i wodę przed dostępem

Ptasia grypa w odwrocie

dzikich ptaków oraz ich odchodami, maty dezynfekcyjne mają być stosowane w obiektach, gdzie drób utrzymywany jest w systemie bezwybiegowym, ściółka dla ptaków ma być przechowywana w sposób zabezpieczający przed kontaktem ze zwierzętami, w szczególności dzikimi ptakami oraz ich odchodami. W sytuacji zagrożenia wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt właściwy miejscowo powiatowy lekarz weterynarii będzie miał kompetencje do wprowadzenia odpowiednich środków, w tym zakazu organizowania targów, wystaw i pokazów na danym terenie.

Zgodnie z przewidywaniami nowe rozporządzenie może wejść w życie w pierwszej połowie kwietnia br.

Katarzyna SZUDRA-BOROWCZAK

Fot. M. Ceglań

Umowa na dostawę produktów rolnych

Przypominamy, że obowiązujące od 11 lutego 2017 r. przepisy, mające na celu przeciwdziałanie nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, nakładają obowiązek zawarcia pisemnej umowy na dostawę tych produktów. Umowa, by mogła zostać uznana za prawidłową, musi zawierać takie elementy jak: cenę do zapłaty, ilość i jakość produktów, okres obowiązywania umowy, szczegóły dotyczące terminów i procedur płatności, ustalenia dotyczące dostawy lub odbioru produk-

tów oraz postanowienia mające zastosowanie w przypadku zaistnienia siły wyższej. Do kontroli wykonania tych przepisów wskazano Agencję Rynku Rolnego, która w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, została upoważniona do nałożenia kary na odbiorcę, nawet w wysokości 10% wartości produktów zakupionych na mocy wadliwej umowy lub jej braku.

Ponieważ resort rolnictwa dotychczas nie opublikował wzoru umowy, która spełniałaby wymogi przedmiotowych regulacji, wzór taki opracowała Wielkopolska Izba Rolnicza.

Zawiera on wszystkie wymagane przepisami elementy i w uzgodnieniu ze stronami umowy może zostać poszerzony o wszelkie inne dodatkowe postanowienia.

Zachęcamy także do zapoznania się z odpowiedziami na najczęściej zadawane pytania, opracowanymi przez Agencję Rynku Rolnego: <http://www.arr.gov.pl/umowy-przewaga-kontraktowa/5538-pytania-odpowiedzi-dotyczace-umow-na-dostawy-produktow-rolnych>

Kornel PABISZCZAK

Wzór umowy na stronie www.wir.org.pl

„Sołtys na zagrodzie równy wojewodzie”

Co roku, 11 marca sołtysi w całej Polsce obchodzą swoje święto. W tym roku wielkopolscy sołtysi mają jeszcze jeden powód do świętowania – 20-tą rocznicę utworzenia Stowarzyszenia Sołtysów Województwa Wielkopolskiego.

Obchody Jubileuszu rozpoczęły się spotkaniem w Sobótce (gmina Ostrów Wielkopolski), w którym uczestniczyli sołtysi z Południowej Wielkopolski oraz Zarząd Stowarzyszenia z Panią Prezes Barbarą Czachurą na czele.

Okolicznościowe wystąpienie z okazji Jubileuszu wygłosił Prezes Wielkopolskiej Izby Rolniczej Piotr Walkowski, który podkreślał rolę sołtysa na dzisiejszej wsi, jego zadania i wyzwania, jakie niesie ze sobą pełnienie tej ważnej funkcji. Prezes WIR na ręce Prezes Stowarzyszenia Sołtysów Barbary Czachury złożył serdeczne podziękowania dla wszystkich sołtysów oraz samego Stowarzyszenia za dotychczasową współpracę z samorządem rolniczym oraz wręczył pamiątkowy medal wy-

dany z okazji 120-lecia działalności samorządu rolniczego na ziemiach polskich

Spotkanie było także okazją do złożenia podziękowań dla sołtysów, którzy z niezmiennym zaangażowaniem pełnią te funkcje od wielu lat. Prezes Stowarzyszenia Sołtysów Wo-

jewództwa Wielkopolskiego Barbara Czachura wraz z Członkami Zarządu Stowarzyszenia wręczyli pamiątkowe podziękowania, podkreślając oddanie wyróżnionych sołtysów służbie na rzecz mieszkańców swoich sołectw.

Kolejne spotkanie z okazji 20-lecia Stowarzyszenia Sołtysów Wojewódz-

stwa Wielkopolskiego odbędzie się 9 kwietnia w Tarnówce (powiat pilski) w ramach Śniadania Wielkanocnego Środowisk Wiejskich.

Wielkopolska Izba Rolnicza ściśle współpracuje z wielkopolskimi sołtysami oraz Stowarzyszeniem. Wsparcie sołtysów jest nieocenione w naszej działalności, bezpośredni kontakt z sołtysami umożliwia nam dotarcie do rolnika z bieżącymi informacjami. Współpracujemy z gospodarzami wsi podczas organizacji szkoleń i spotkań informacyjnych oraz inicjatyw promujących tradycje wielkopolskiej wsi. W ubiegłym roku wspólnie realizowaliśmy projekt pn. „Sołtys liderem unowocześniania wielkopolskiej wsi”, w ramach którego odbył się cykl pięciu szkoleń dotyczących realizacji projektów w ramach PROW 2014–2020 oraz upowszechniania dobrych praktyk w działaniach wielkopolskich sołtysów. Szkolenia finansowane były ze środków Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich.

Barbara Czachura Prezes Stowarzyszenia wręczyła odznaczenia wieloletnim sołtysom z Południowej Wielkopolski

Fot. K. Strzyż

WIR

Kary za brak zwrotu opakowań po środkach ochrony roślin

Opakowania po środkach ochrony roślin to tzw. odpady niebezpieczne. Polskie prawo nakłada na użytkownika środków ochrony roślin obowiązek zwrotu opakowań do sklepu lub hurtowni. Niespełnienie obowiązku może skutkować nałożeniem grzywny oraz zmniejszeniem dopłat bezpośrednich.

Nad przestrzeganiem wymogów dotyczących stosowania środków ochrony roślin, w tym także postępowania z opakowaniami po tychże środkach, czuwa Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Podczas kontroli wzajemnej zgodności sprawdza się m.in. czy rolnik w sposób prawidłowy postępuje z odpadami niebezpiecznymi. Jeżeli rolnik nie udowodni, że opakowania po środkach ochrony roślin przekazał do sklepu, musi się liczyć z obniżeniem dopłat bezpośrednich o 1, 3 lub 5% w przypadku stwierdzenia niezgodności po raz pierwszy. W przypadku ponownego stwierdzenia niezgodności, płatności obszarowe zostaną obniżone o 15%. Jeżeli urzędnicy stwierdzą celowe działanie niezgodne z wymogami dotyczącymi stosowania środków ochrony roślin, dopłaty zostaną zmniejszone o 20 do 100%.

Rozwiązaniem problemu opakowań po zużytych środkach ochrony

Jeśli na etykiecie środka ochrony roślin widnieje jeden z poniższych znaków:

masz do czynienia z odpadem niebezpiecznym.

PUSTE OPAKOWANIE MUSISZ ZWRÓCIĆ DO SKLEPU!

roślin jest System Zbiórki Opakowań PSOR, w ramach którego bezpłatnie można oddać opakowanie do każdego sklepu, który prowadzi sprzedaż środków ochrony roślin (bez potrzeby okazania paragonu). Opakowanie oddajemy czyste (trzykrotnie wypłukane) wraz z formularzem zwrotu, który można pobrać ze strony internetowej systempsor.pl. Formularz, na którym sprzedawca ma obowiązek potwierdzić zwrot opakowania, należy zachować na wypadek kontroli.

Informacje o tym, czy mamy do czynienia z odpadami niebezpiecznymi, zamieszczone są na etykiecie produktów. Opakowania zawierają także informacje o warunkach bezpiecznego przechowywania tych środków oraz postępowania ze zuży-

tymi opakowaniami. Przy pracy ze środkami ochrony roślin musimy pamiętać o zasadach BHP i odpowiednim odzieniu ochronnym. Należy je przechowywać w specjalnie przystosowanych do tego pomieszczeniach, wyposażonych w odpowiednie rozwiązania chroniące przed skażeniem środowiska, a także przed dostępem osób nieupoważnionych. Bez względu nie można wykorzystywać opakowań po takich środkach do innych celów oraz dopuszczać do ich kontaktu z żywnością, napojami oraz paszą. Samodzielne utylizowanie opakowań po środkach ochrony roślin, spalanie czy wyrzucanie razem z odpadami komunalnymi jest złamaniem prawa.

Na stronie www.systempsor.pl znajdują się dodatkowe informacje

dotyczące Systemu Zbiórki Opakowań PSOR, w tym także wyszukiwarka, która pomoże znaleźć najbliższy punkt odbioru. WIR

SIEWCA
wielkopolski

Wydawca: Wielkopolska Izba Rolnicza

Rada Programowa: Zarząd WIR

Redaktor naczelna: Marta Ceglarek

Adres redakcji: Wielkopolska Izba Rolnicza,

ul. Gołęcińska 9, 60-626 Poznań,

tel. 61 227 01 30, faks 61 227 01 31,

redakcja 61 227 01 24,

e-mail: siewca@wir.org.pl

Druk: Drukarnia Sosnowiec

Premie dla młodych rolników – wnioski można składać od 27 kwietnia

Od 27 kwietnia do 26 maja 2017 r. młodzi rolnicy mogą składać w Oddziałach Regionalnych ARiMR wnioski o przyznanie 100 tys. zł premii na samodzielne rozpoczęcie gospodarowania. Jest to wsparcie finansowane z budżetu PROW 2014–2020. Można je składać osobiście, przez upoważnioną osobę lub wysłać rejestrowaną przesyłką pocztową nadaną w placówce Poczty Polskiej.

O takie wsparcie może ubiegać się osoba, która m.in. ma nie więcej niż 40 lat i posiada odpowiednie kwalifikacje zawodowe. Jeżeli ich nie ma, musi uzupełnić je w ciągu 36 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o przyznaniu pomocy. Musi też posiadać gospodarstwo rolne o powierzchni co najmniej 1 ha i rozpocząć jego urządzenie nie wcześniej niż 18 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o przyznanie pomocy.

Jednym z warunków przyznania 100 tys. zł. premii jest utworzenie gospodarstwa rolnego o wielkości ekonomicznej (SO) nie mniejszej niż 13 tysięcy euro i nie większej niż 150 tysięcy euro.

Kolejny wymóg dotyczy powierzchni użytków rolnych w gospodarstwie rolnym. Musi być ona co najmniej równa średniej krajowej,

Fot. P. Dopierała

Na złożenie wniosku młodzi rolnicy mają miesiąc

a w województwach, w których średnia powierzchnia gospodarstw jest niższa niż krajowa – gospodarstwo musi mieć wielkość średniej wojewódzkiej. Natomiast maksymalna powierzchnia nie może być większa niż 300 hektarów. Przy czym określony został wymóg, że przynajmniej 70% minimalnej wielkości stanowi przedmiot własności beneficjenta, użytkownika wieczystego lub dzierżawy z zasobu własności rolnej Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego (JST).

Pomoc nie może zostać przeznaczona na: chów drobiu (z wyjątkiem produkcji ekologicznej), prowadzenie plantacji roślin wieloletnich na

cele energetyczne, prowadzenie niektórych działów specjalnych produkcji rolnej.

W pierwszej kolejności pomoc przysługuje wnioskodawcom, którzy uzyskali największą liczbę punktów, przy czym pomoc jest przyznawana, jeżeli wnioskodawca uzyskał co najmniej 12 punktów. Beneficjent zobowiązany będzie m.in. do prowadzenia uproszczonej rachunkowości w gospodarstwie, a w wyniku realizacji biznesplanu wartość ekonomiczna gospodarstwa wzrośnie co najmniej o 10%.

Premia w wysokości 100 tys. złotych będzie wypłacana w dwóch ratach: I – w wysokości 80% – po speł-

nieniu przez beneficjenta, w terminie 9 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o przyznaniu pomocy, warunków z zastrzeżeniem których została wydana ww. decyzja; II – w wysokości 20% – po realizacji biznesplanu.

Zgodnie z przepisami rolnik musi przeznaczyć całą kwotę 100 tys. zł premii na inwestycje dotyczące działalności rolniczej lub przygotowania do sprzedaży produktów rolnych wytwarzanych w swoim gospodarstwie. Ważne jest, że co najmniej 70% tej kwoty musi zostać przeznaczona na inwestycje w środki trwałe.

Opracowanie: **Paweł Dopierała**
Źródło: ARiMR

Przechowywanie obornika na gruncie – tereny OSN

Tereny OSN to gospodarstwa położone na obszarach szczególnie narażonych na zanieczyszczenia spowodowane przez azotany pochodzenia rolniczego.

Wymagania dotyczące przechowywania produkowanych w gospodarstwach położonych na OSN płynnych i stałych nawozów naturalnych oraz odpadów (bez względu na liczbę utrzymywanych zwierząt) zostają określone w programach działań opublikowanych w dziennikach urzędowych właściwych województw. Główną treść programów stanowią wymogi, które wynikają z Dyrektywy 91/676/EWG. W zakresie warunków przechowywania nawozów naturalnych wskazuje się, że:

■ płynne nawozy naturalne należy przechowywać w taki sposób, aby wycieki nie przedostawały się do gruntu i wód. Należy zapewnić pojemność zbiorników do przechowywania gnojówki i gnojowicy, przez okres, w którym rolnicze ich wykorzystanie nie jest możliwe, odpowiadającą co najmniej

6-miesięcznej produkcji tych nawozów;

■ obornik należy przechowywać w sposób zabezpieczający przed przenikaniem odcieków do wód lub do gruntu, lub w przypadku utrzymywania zwierząt na głębokiej ściółce, w budynku inwentarskim o nieprzepuszczalnym pod-

Fot. P. Dopierała

Powraca problem płyt obornikowych

łożu. Należy zapewnić możliwość gromadzenia i przechowywania obornika przez okres, kiedy nie jest on rolniczo wykorzystywany, jednak nie krócej niż przez 6 miesięcy. Dopuszczalna jest możliwość składowania obornika na przymach zgodnie z warunkami określonymi w programie. Warun-

ki składowania obornika na przymie obejmują:

- możliwość składowania obornika w okresie od dnia 1 marca do 31 października, jednak nie dłużej niż przez 12 tygodni,
- przymy lokalizuje się poza zagłębieniami terenu, na możliwie płaskim terenie, o dopuszczalnym spadku do 3%, na terenie nie piaszczystym i nie podmokłym, w odległości większej niż 20 m od linii brzegu wód powierzchniowych,
- w przypadku potrzeby ponownego złożenia obornika na przymie w kolejnym sezonie wegetacyjnym, przymy muszą być lokalizowane w innym miejscu,
- lokalizację przymy oraz datę złożenia obornika w danym roku na danej działce prowadzący działalność rolniczą na OSN zaznacza na mapie lub szkicu działki, które przechowuje przez okres obowiązywania programu i rok po jego zakończeniu.

Opracowanie **Paweł Dopierała**
Źródło: minrol